

۴۴۹۵

بازدید شد
۱۳۸۱

بازدید شد
۱۳۴۰

بازرسی شد
۳۷ - ۳۸

کتابخانه مجلس شورای ملی	
اسم کتاب: منتخب احوال در نجوم	
مؤلف: عزادار ارباب فخر	
موضوع: تاریخ	
شماره دفتر:	۱۶۷۳۰
تاریخ ثبت:	۲۱۲۵

تاریخ فهرست شده
۲۱۲۳

استخراج

در بخم

در نجوم
تصنیف خواجہ ایوب بن جاسب الطبر

نظمی - فهرست شده

5155

2

[illegible]

نظمی - فهرست شده

5955

چنانکه خدا و اولادش که از انبیا کتب و امانت اعلم - در طالع طاق و چن و اولاد
بروز باشد و افتاب را با طالع در طالع طاق و با طالع در طالع طاق و با طالع در طالع طاق
در هشتم بر رویانی بود و چون بود هیلج بود و او گویایم بعد از ان و نه نگاه کنیم که
طالع یا در طالع طاق یا در طالع طاق در طالع طاق یا در طالع طاق یا در طالع طاق یا در طالع طاق
در نه یا در طالع طاق یا در طالع طاق یا در طالع طاق یا در طالع طاق یا در طالع طاق یا در طالع طاق
ماند بود و در طالع طاق بود و او گویایم بعد از ان و نه نگاه کنیم که
کیم بر ده که گد است چنانکه کیم اندر که خداست چنان که بر ایستاد و در طالع طاق
بود و اگر باشد سیم استعداده کیم در طالع طاق یا در طالع طاق یا در طالع طاق یا در طالع طاق
او در هیلج بود و او گویایم بعد از ان و نه نگاه کنیم که
نگاه کنیم که او را در طالع طاق یا در طالع طاق یا در طالع طاق یا در طالع طاق یا در طالع طاق
نمایان بود و او گویایم بعد از ان و نه نگاه کنیم که
باید که در طالع طاق یا در طالع طاق یا در طالع طاق یا در طالع طاق یا در طالع طاق
یا در طالع طاق یا در طالع طاق یا در طالع طاق یا در طالع طاق یا در طالع طاق یا در طالع طاق

چا و کرد خدا و لاری کرد از نیادکم و الله اعلم
روز باشد و از بابی در هر طالع یاد باز
در هشتم بر و بی و آن بود و هیدج بود و کو
طالع یاد در هر طالع یاد هفت بار بسیت
در نه بار هفت یاد بی و اجمار یاد بی است
مان بود و از اندر هیدج بود و کو مهر اجن
کم در هر که گداست چنانکه کم اندر کو خدا
بود و اگر باشد در شمع السعداء و کم در اوسر
او در هیدج بود و کو بیابان حیدج با است
که کیه سر و یاد طالع یاد در هر طالع یاد
نیز یاد بود و کو هیدج بود و کو در هیدج
خدا یاد در هر طالع یاد و آن ترتیب که گفته
یاد در هر طالع یاد در هر طالع یاد هفت یاد

بنی

نیاید اما مو در هیلاید نباشد و در سوسر ایام هیاهو هیلاید باشد و در کدو
و در ان مو در هیلاید نیست اما باشد یکی که در بعضی از سوسر ان نیز یک کفچه بر
افتاد پس و این همه استعدادهایی در جمیع انواع و اجزای استعدادهای انست
طایع یک در سوسر و مو شتر شده و در کدو در ان روی می باشد
بروز و در جلی کفچه ناظر باشد بروز و در جلی که یک کدو بر نظر دارند و اولاً چون کدو
میرسد یک کدو ناظر باشند و اما یکاهست مقابل و مقابله و در هیلاید و در
و در ثلث و در جمیع کدو یک کدو است باشند در طایع و نیز کدو در ان و اما کدو
باشد مقابله ان و کدو کوب در هیلاید و یک کدو باشد و خند و در ان و کدو در ان

[illegible][illegible][illegible]

مشاد

مفتی سال چون ہم کراریم
نصرت میں رہیں

فصل في
الزمن
ميرزا
اشرف
نور
محمد

[illegible]

و کذا و نسبت کنیم مایه در بر و تنگ

١٠٠

2

وہی پور مسکو

[illegible]

海

[illegible]

بشکاف

[illegible]

۲۰
باخت و در احوال و اوقات و در طالع بود باشد از اول و در احوال و اوقات بود
مسعود باشد در وقت آنها و بیشتر از آنها سال و بیشتر باشد که در وقت مفسر باشد از اول
و در وقت افتاب مفسر باشد و در اول و در وقت مفسر باشد از افتاب و در وقت افتاب
شد و طالع اصل مسعود نباشد با و الله اعلم میسر و نباشد چنانچه مفسر باشد از اول
دلیل بود بر سر و از اینها که در سالها و در طالع و در وقت مفسر باشد از اول
در وقت طالع و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر
و نظر کند بخوبی و دلیل بود بر سر و از اینها که در سالها و در طالع و در وقت مفسر
سال و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر باشد
از اینها که در سالها و در طالع و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر
اصل و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر باشد
که مفسر است و در وقت سال آنها و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد
بود و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر باشد
وقت الاصل باشد و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر
ستاره که در وقت افتاب و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر
مفسر و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر باشد
یا صاحب طالع اصل مفسر باشد و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد
سره مفسر باشد و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر
و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر باشد
و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر باشد
اندک تر است از اینها که در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر
خدا و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر باشد
حق باشد با مفسر حق و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر
برکت حق و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر باشد
بود و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر باشد
حق مفسر باشد و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر
و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر باشد
و در وقت مفسر باشد و در وقت مفسر باشد از اول و در وقت مفسر باشد

[illegible]

[illegible]

٧٠

۲۷
 بهر است که اگر از وقت منبر تا در وقت که بزم سوار کنند بزم سیر کرده باشند و بچند
 از دست این و بیای طالع اصل تمام نماید **در** اندک بی وقت طالع وقت بابت میر و
 و گوی و نو و زاده و کانه و دست نماید و کاکب محسوب کند و در زخم بست کند
 اگر صاحب طالع مسعی در باشد و کوسایع و صاحبان نخس باشد و خطا کند و میر
 میر و زنی تا در درم چنانکه بیای می در مدله میگوید که میگویند خطا از
 کانه سابع نخس می بران اصل و این بدانند که دلیل سایل و سوسول و سوسول
 و غرض پیدا کردن تا منبر دست توان گفت و دلیل در فعل این و معقول
 شد خنده اند **در** پیدا کردن دلیل که میر از آن استخوان توان کرد بعد از
 اگر طالع معلوم کرده باشد و خاتمه است راست و ششم و کواکب در محل خود و ششم
 سیم الغیب و سیم الحاضر و سیم السعاده و معلوم شده باشد و حقا اجتماع با استقامت
 مقدم باشد و در پایه و سوسول و در پایه و استخوان و سوسول و در پایه و طالع آن که است
 کد را در خطی داشته باشد و بران در نظر باشد یکی از نظر بیخ کانه و زنی داشته باشد
 و سوز کجاست که در مین و طالع و زکریا باشد یا در حقیقی از خطی خود و در کواکب
 اکثر پیدا ناظر حقیقی از مقدمات معلوم کردی بدانند که دلیل سایل صاحب طالع باید
 با ناظر طالع یا منتظر نماید و طالع او متولی نبوده باشد آن کس که بران و زنی
 شده باشد دلیل سایل است و صاحب ساعف و دلیل سایل است و هر کوار از
 قوتی از این و غرضی می باشد اولی اختیار کند و دیگری قوتی می باشد و شریک کنند
 دلیل سوسول و صاحب هفت کی و بقدر ناظر باشد و متولی بر میر و منتظر کجی که
 در منتظر باشند و کجی که قوتی می باشد و شریک کنند و صاحب ساعف و دلیل سایل است
 که دلیل سوسول و غرض است **در** در میان پیدا کردن منبر بدانند که قبل از این
 مدتی می شد که سایل با بزم که منبر سوسول سوسول از در و دیگر که حاجت سایل
 که منبر از جهت پیدا کردن چنان باشد که حاجت از جهت علت طبیب تا منبر دست
 کرد و اولی و شریک سایل شب و روز و غرض می باشد و سایل شب و روز و غرض
 و در هر چیزی که بران و غرض نباشد و وقت سوال از آن در دست و شریک سایل

کتاب

[illegible][illegible]

کری نظر کن که در این کلام
منکر زهر بود غلام در کمال
خاهاست از طالع و دلیل از حق
بود در هیچی بی غنا که کرد

[illegible][illegible]

سید محمد دراز شریف و مقابر اوصیاء و ذوالجالت

[illegible][illegible]

و از این میان چون ستاره را بدید هر خوشی سر نه یعنی بقطع طبعی هر سید صاحب علم عیارش
و او سبقت بداد و نظر باشد بدیلهای او و او سبقت در نوید بود و اما بایلی او توکل و
مخفی ایستاده و مسعود بود دلیل بر آنکه در کفر و غیور و او غنی با بیوفت و تاخت
الشعاع بود و در هر جوی بود و واه غنی بود و دلیل بر آنکه در سبیل بر این اندک باشد
آنکه از در بدلیل حاصل میکند تا در هر چه در بر حال می حکم کرد و او ضعیف باشد
و در هر چه منقلب بود و واه غنی باشد با ساقط باشد از طالع هر چه در بر رفت
حکم کرد ای سبیل سوال کنی که در چند سال از عمر گذرشته منکر کرد دلیل از کل
کوکی مصرف است حساب کن از در هر کوکی مصرف تا در هر دلیل هر چه در سبیل
از آن حکم کن و گویند این در دست نگیرد و نیز بدان کوکی مصرف کرد که در کمال و رفیع
آورد و در سبیل طالع باشد ساقط و سطلی حکم کرد ای سبیل کنی
و گویند دلیل و دل باشد حکم بر آن که ساقط و سبیل مصرف کرد ای سبیل و در
و او باین در دست نگیرد و نیز بدان دلیل که در کمال و رفیع هر چه در
هر چه در سبیل حکم کنی که سبیل از آنکه در مرغی در دل خود بود و او دلیل و رفیع
باین خاص و بر این دلیل کند که توانی عمر سبیل و در دست از بر که صاحب غنیمت و دلیل
ظاهر بود و مثلاً که صاحب در طالع متلاخ و در بود و اما باین امر را که در
فصل تشخیص در طالع و رفیع و مصرف در طالع و طالع و مصرف در طالع
مرغ و در نه با حقان و واه ساقط و خلو و دل طالع و در یک است بدلی در با حقان
بر خداوند عز و جل کند باشد و چون شش طالع و ظاهر است و خلو و دل طالع
ظاهر و جویم در این اجزاء بیکدیگر در و غیره از آنکه در هر صاحب طالع و در
افتتاحش در هر است ستاره عمر خداوند متلاخ و در نه با حقان و در نه با حقان
است و او با حقان و در نه با حقان میسبب شش و در هر کوکی در نه با حقان
سبیل احوال خود در سبیل طالع که در نه با حقان مستوفی در هر طالع و در نه با حقان
و چون طالع و در نه با حقان و در نه با حقان و در نه با حقان و در نه با حقان
چون در نه با حقان و در نه با حقان و در نه با حقان و در نه با حقان و در نه با حقان

شربت و شکر و دلیله در این صورت عظام در باشند پس نظر کردیم که یا با سالیان و این
شهر عزیز است یا چون دلیله در خانه خود است و این که عزیز نیست و در
خود است و اول که شهر غرار بخوبی بود و چون من مشعل عطار داشت و

[illegible]

چنانچه که کند بیخ و اکو خداوند عالم در دهم بود مال برنج و غنم بدست آورد و لاگت شد
در برنج دوم بود و صاحب وید شعلت ناظر باشد بدو سی و دلیل کنی برایتی مال را
هم از آن بود که میان ایشان حق بود پس اگر آن سعدانکه با در دوم سعدا باشد دلیل
کنند که مال را بدو باشد بلکه هر چهار که ستا و توت و ج و ز و سینه و بی و بی و عقر و
حوت چون از این مال بود یا صاحب اصل در این پنج باشد باقی با یکوی ستر را بر پنج
باشد دلیل است بر آنکه اشراق کنند و بشنود و در آمد چنانکه اگر در ده روز است
و سینه و حوت و بر چهار سال دهد و بار سانه و زارت و بر آن و لو اگر این
بر چهار ضعیف باشد و مخفی در دلیل است بر سنگی معاش و رفاه از پنج بر دست است
و اگر سحر داشت دلیل است بر آن که بر وسعادت و امان بر که مال دهد و بر آن است
سرمه آن و عقر و حوت اگر بر دست کنی بر مال حاصل شود علم است بر سحر صاحب بریم
و عظمه هر که مال بر تر باشد بقوه ذاتی یا بر سحر و بی دلیل عدل مال باشد بر او سر
بجای که بود یا در هر دو بهیست درم یا بیست عدد باشد یعنی عطیه صغری را در دو
صن کند اگر در خانه بود و عدد را یعنی عطیه صغری را در هر دو صن کند و
همین است قیاس هر که یکی که دلیل بود اگر در هشتاد بود و بدو حال بود مال چنانکه
عطیه صغری یا بود و اگر در هشتاد و شش و ده باشد بدو تنه و ال است که مکن
شد و اگر دلیل راجع بود یا در ده تنه از آن که کنی و اگر بر حرف بود هیچ نیاید و
اعلا شش و چهار در هر دو شد آن که کند و چون سعدا و عطا را ناظر باشند
و باره کند در مال و نظریه که کنی چون اندام معاشی شد که بر دست که بر مال
از پنج هر که در حاصل آید اگر آن سعد که صاحب طالع بودی ناظر است که در مال او
یا در دوم بود و برنج و دست خوشی بر آن را بر سر آن بر است و در مال او که را که
آن پنج که سعدان در دست راجی باشد دلیل کند که بر سینه و بی و بی و عقر و حوت
و باقی و باقی قیاس میکی و اگر بر بر دوم سعدی باشد و بی ناظر باشد از جای
سعدی بنیکر بخدا و طالع او ناظر بود جسمه استعداده باجه و باجه و بدست استعداده
یا بر سینه و دلیل کنی که مال یا بدو حال یا در پنج بر بدست سینه اندام بود و یا بر سینه
و بر وجه او سوال کنی که جمعی که بر سینه و بر روی او را یا که باشد او که بر آن بدو

[illegible]

کواکب بود و بعضی ابر در اصل کواکب قرار دارند بر کواکب خیر معشر باشد از کواکب خیر
باز کواکب که در برج معوج الطالع بود یا در برج مغالب یا زایل و ساطع باشند
خاصه که بخوبی باشد خیر دروغ بود افاضه که بکفر تا کدام ستاره الهیست او در هر بود
از احتراق و در جهت خیر بخیر خیر بود و در دست و کواکب خلاف این باشد باطل بود
و اگر خداوند طالع الشیخ بود از خیر نبیان ماند و هر که ظاهر شود او که خیر او
طالع او در هر برج یا معوج الطالع بود دلیل بود که خیر در دست دیگر در ساعت وقت
مسئله نگاه کن اگر طالع در برج زایل بود و مقلیم ششم و نه روز از خیر هر برج است
و اگر خداوند ساعت در برج سعاد بود و خیر هر برج است بود و اگر در برج ثبات یا در جسد
بود و ماه سعدی پیوندان سعد ناطع طالع خیر است بود و اگر در برج خیر
بود خیر دروغ بود اگر طالع برج مغالب باشد یا خالی السیر یا سندی باشد یا ماه یا صاحب
طالع میسر بود یا در جهت خیر دروغ بود و اگر بخیر پیوندان غی خداوند خیر است
خیر دروغ بود و اگر ماه سعدی پیوندان سعدی جمع با ساطع بود از طالع یا در هر
بود خیر دروغ بود و اگر طالع برج معوج الطالع بود در برج معوج الطالع و غیر دروغ
پیوندان الجبر در سقر معوج از معوج این طرف نقل است که بعد از استماع خیر دروغ
طالع وقت بر او که نقل کردی باشد که در طالع باشد باو تدلی از او تا در هر ساعت

و نیز به جهت متصل بر خدا و غیر متصل بر حق گفتیم این حرف در معنی است و بدل بگوید لا بد و
متعلق اهل که او را دان باطن افلاک طیار است کفهم خبر در معنی است و این جهان بودی
کرده بودیم **عبار** بر معنی غایب صحیح است یا نه که این پیدا و خبر مراد غایب بیکر بخلاف
طالع اگر ساقط بود از طالع و نحو سبب خبر بیا که در معنی است یا از این معنی بود
که بدان سبب بیا بود و اگر خداوند طالع محض بود و ماه در ششم بود معنی بود
پیوسته باشد بخداوند و بدین خبر مراد در معنی است یا نه **عبار** مراد در معنی خبر یا نه که
خیالها را بدین گونه که عطار از دلیل غایب معضوف شود و دلیل طالع معضوف شود نام
و خبر دلیل و عطار معضوف شود و بطالع متصل شود نام آمد و خبر هر دو معنی که عطار
بدر بر طالع مراد خبر نام الیه و هر دو معنی که عطار بدین طالع ظاهر شود نام آمد
اند اعلام **عبار** فی الشکر چون کسی برسد که شکرک و انبار کند یا نه طالع دلیل ساقط
و صاحب طالع و هر دو که کفر از وی معنی شده باشد و هر دو معنی که صاحب و هر دو
که در معنی متصل بر دلیل مال و عبادت و سوره و عبادی که میان ایشان بود
بیت چهارم و صاحب دلیل عبادت کار انبار یا یکی طالع نیزه منقلب باشد و ماه در
منقلب باشد انبار یا یکی طالع را که در دلیل طالع با خدا و نه ماه با طالع
باشد و از نظر و بی جل شدن با حق نشود و بدین وجه و او را نیزه نیاشد
و اگر ناظر به باشد جل شدن ایشان خدعه و او را باشد و اگر خداوند طالع
بطالع یا خداوند طالع ماه از این معنی با عاقل دیگر با معنی و او را از هم جل
شود و یکی معنی ماه یا بر طالع و وجه این باشد در انباری ایشان شود
دستیار نباشد مگر آنکه ماه معنی نباشد یا در وسط السماء و کرب حق نباشد دلیل
کنند که زبان باشد و اگر ماه در معنی ثابت باشد و دلیل طالع ماه ماه ناظر باشد
انگار دلیل یا یکی از ایشان باشد و اما معنی بود و اگر طالع یا یکی بود یا خداوند

[illegible][illegible]

منقول

بر وسط السما وناظر بنو و ضعیاف درخت بنوی **مسئله** اگر بر سرف کوهان ضعیاف نبات بیرون درخت
 سیاق بود یا نه بنیک در دفعه که کوهان معدوم نبات بیرون بود و اگر آن سرفه سیاق نبود یا حاصل آن
 نبات بیخفت سیاق بود و اگر آن سرفه سیاق یا راجع با غلط آن را یکی غنچه بود و اگر سرفه سیاق
 سرفه کوهان سیاق یا غلط یا غایب از نبات را داشت سرفه سیاق آن را یکی غنچه بود و اگر سرفه سیاق یا
 سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود
 دران ضعیاف نبات کم بود و غلظت کم بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود
 نکند دران ضعیاف نبات بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود
 باشد و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود
 ضعیاف یا با و آن با ناله الاخر یا ناله **مسئله** اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود
 است یا نه بنیک در دفعه که سرفه سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود
 بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود
 آن ضعیاف بر جبهه بود و یک یا نه باشد و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود
مسئله اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود
 عطیه بی او چندانست بعد بر هر صدمه هم شما و بر هر ضعیاف اغذیه بود و اگر آن کوهان
 کوه در وسط السما و در درخت بود یا نه و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود
 جنبش همان باشد و اگر در متنش بود بهر عدد سرفه سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود
 حیلان کنش جنبش همان باشد و اگر آن کوهان کوه در وسط السما است و در وسط یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود
 بنی او در وسط السما و در درخت کم بود و چنانکه کنش جنبش آنکه خداوند وسط السما و ناظر بنو
 و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود
 با غنچه یا یک یا دو **مسئله** اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود و اگر سرفه سیاق یا راجع با غلط بود

طابع صح

۵۹
 اندونان هیزبان که میان ایشان قبول بود و کسان دیگر راجع کجی نباشد که صاحب را به راجع
 ناظر بود و حق را صاحب راجع انصاف بود از هیچ برید **مسلمه** و راجع و طالع و دلیل و جواز و غیره
 دلیل استماع و وارشید را جواز و صاحبان هر یک دلیل را به دانش بر یکدیگر و مستعاره و محض
 اگر معتدل و معبود بود و طالع ناظر دلیل منتفع است و در اجاره رفتن و در کجی و غیره و این احکام
 مابین ضاعت است **مسلمه** را فایده کار اگر بریند که در کار که منافع را فایده را که چون بود و دیگر
 در راجع کوکب سعدا باشد و راجع و محقق و در حد و طالع و فایده را که راجع و حق و غیره و سایر باشد
 و اگر در راجع سعدین و حق بود و در هر یک بود و اگر در راجع و غیره که بختی و دیگر که صاحب
 راجع ناظر بود و محقق و فایده را که برین و غیره و اگر صاحب راجع بود ناظر را که برین
 بهر که صاحب راجع بود و برین است که جزو زمانه بود و غیره و ناظر صاحب طالع را صاحب طالع
 عاقبت کارش خیر بود و کارش جز از اول بود و اگر جزو طالع بود و جزو طالع را فایده را که
 منع از کارش بود و فایده را که صاحب طالع را فایده را که صاحب راجع بود و صاحب راجع
 و صاحب طالع را فایده را که صاحب طالع را فایده را که صاحب راجع بود و صاحب راجع
 و در خانه معهود بود دلیل استماع که در کار برین و اجازت بود و در راجع و غیره
 بهر و نهانی که در **مسلمه** را فایده را که در کار برین و اجازت بود و در راجع و غیره

[illegible]

افند

و چون شهری در طایع راجع است که متعلق به ولا شود و متعلق به خاندان و دیار دیگر قرار نگیرد و این را طایع
در روز و شب ۲۴ شهر رمضان است و متعلق به **سلطان** از نام دیگر است و طایع را طایع میگویند و این را طایع
نامیده باشند و این را طایع میگویند که در این نام چنانچه نوشته اند و این را طایع میگویند و این را طایع
از آنکه طایع در دست کسی بود و طایع را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع
انگشت که طایع در دست او و این را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع
باشند و چنانچه طایع در دست او و این را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع
خاندان بود و طایع را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع
مقتضی و طایع بود و طایع را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع
یابی یا ماه را افضال و افضال است و طایع را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع
و این را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع
بود و این را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع
ببقدر اموال است که طایع را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع
از بیابان شمرای از افغانی که طایع را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع
مردان است و طایع را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع
در دست بودند یا طایع را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع
یا در دست و طایع را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع
از طایع یا از خانه طایع را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع
از طایع یا طایع را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع
و طایع را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع
ان طایع را طایع میگویند و این را طایع میگویند و این را طایع

[illegible][illegible][illegible]

۱۱۳
او می باشد است و ناقص در عدد و متغیل و زاید و چهار مستحق است و اجماع بر
او متغیل و چهار و ناقص در عدد و متغیل و زاید و چهار مستحق است و اجماع بر
و متغیل و چهار و ناقص در عدد و متغیل و زاید و چهار مستحق است و اجماع بر
در عدد و چهار و زاید و متغیل و زاید و عظم و متغیل و زاید و عظم و متغیل و زاید و عظم
و ناقص در عدد و چهار و متغیل و زاید و عظم و متغیل و زاید و عظم و متغیل و زاید و عظم

بسم الله الرحمن الرحیم
در صورتی که در جهت و استقامت این کتاب در مدت یک سال ده مقام نقد بر حسب
در صورتی که در جهت و استقامت این کتاب در مدت یک سال ده مقام نقد بر حسب
در صورتی که در جهت و استقامت این کتاب در مدت یک سال ده مقام نقد بر حسب
در صورتی که در جهت و استقامت این کتاب در مدت یک سال ده مقام نقد بر حسب

